

Predmet C-592/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

2. kolovoza 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(España)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

15. srpnja 2019.

Tužitelj:

SI

Tuženik:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Predmet glavnog postupka

Predmet glavnog postupka jest odbijanje zahtjeva za odobrava nje statusa osobe s dugotrajnim boravištem državljaninu treće zemlje zbog ranije kaznene osude.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku temelji se na članku 267. UFEU-a.

Zahtjev za prethodnu odluku u biti se odnosi na utvrđivanje je li tumačenje Tribunala Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u pogledu nacionalnog propisa koji se odnosi na odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, u skladu s kojim je ranija kaznena osuda dovoljan razlog za odbijanje odobravanja navedenog statusa a da pritom nije potrebno uzeti u obzir druge čimbenike, usklađeno s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem, osobito njezinim člankom 4. i člankom 6. stavkom 1.

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. i članak 6. stavak 1. Direktive 2003/109/EZ tumačiti na način da je ranija kaznena osuda bilo kakve prirode dovoljan razlog za odbijanje odobravanja statusa osobe s dugotrajnim boravištem, a da pritom nije potrebno ocijeniti trajanje boravka i postojanje veze sa zemljom boravka?

Navedene odredbe prava Unije

Odredbe prava Unije

Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (u daljnjem tekstu: Direktiva 2003/109): uvodne izjave 4., 6., i 8. i članci 1. i 4. i članak 6. osobito stavci 1. i 7.

Sudska praksa Unije

Presuda od 26. travnja 2012., Komisija/Nizozemska (C-508/10, EU:C:2012:243, t. 65. i 75.)

Presuda od 18. listopada 2012., Singh, C-502/10, EU:C:2012:636: točke 44. i 45.

Navedene odredbe nacionalnog prava

Odredbe nacionalnog prava

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (Organski zakon 4/2000 o pravima i slobodama stranaca u Španjolskoj i njihovoj društvenoj integraciji, u daljnjem tekstu: LO 4/2000): članak 32., osobito stavci 1. i 2.

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000], tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (Kraljevska uredba 557/2011 od 20. travnja o odobravanju Uredbe o [LO-u 4/2000], nakon što je izmijenjena Organskim zakonom 2/2009, u daljnjem tekstu: RD 557/2011): članak 148. stavak 1. i članak 149. stavak 2. točka (f) i članak 148. stavak 3.

Nacionalna sudska praksa

Presuda Tribunala Supremo (Vrhovni sud) od 5. srpnja 2018. (1150/2018), u skladu s kojom samo postojanje određene ranije kaznene osude bezuvjetno dovodi do odbijanja zahtjeva za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.

Presuda Tribunala Constitucional (Ustavni sud, Španjolska) 201/2016 od 28. studenoga 2016., (koja se neizravno citira u gore navedenoj presudi Tribunala Supremo (Vrhovni sud)), u kojoj se analizira odvagivanje različitih okolnosti u slučaju protjerivanja zbog počinjenja kaznenog djela.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 SI, nositelj dozvole za boravak i rad je 24. rujna 2017. podnio zahtjev za dodjelu statusa osobe s dugotrajnim boravkom. SI je zaposlen na temelju ugovora na neodređeno vrijeme te je osiguranik obveznog zdravstvenog osiguranja, u koje uplaćuje doprinose 3 godine, 4 mjeseca i 12 dana u skladu s potvrdom o stažu i plaći od 3. siječnja 2018.
- 2 Tijekom obrade spisa Dirección General de Policía (Ravnateljstvo policije) donijelo je nepovoljno izvješće koje se temeljilo na uhićenju 2013. u Barceloni zbog krivotvorenih dokumenata, a da pritom nije provelo nikakvu dodatnu istragu kako bi saznalo je li na temelju navedenog uhićena došlo do kaznenog progona. Iz potvrde Registra Central de Penados (Središnja evidencija osuđenika) proizlazi da je SI presdom od 17. listopada 2016. osuđen kao počinitelj kaznenog djela krivotvorenja javnih dokumenata na 11-mjesečnu kaznu zatvora za radnje počinjene 2011. Izvršavanje kazne zatvora odgođeno je na rok od 2 godine od dana donošenja presude pa je rok uvjetne osude trebao isteći 17. listopada 2018.
- 3 Subdelegación del Gobierno en Barcelon (Ured državne uprave Vlade u Barceloni) je odlukom od 30. listopada 2017. odbio dodjelu statusa osobe s dugotrajnim boravkom koji je zahtijevao SI oslanjajući se na ranije nepovoljno policijsko izvješće i na postojanje ranije kaznene osude koja može biti razlog protjerivanja na temelju članka 57. stavka 2. LO-a 4/2000. SI je podnio žalbu protiv navedene odluke koja je odbijena odlukom od 13. ožujka 2018.
- 4 SI je protiv potonje odluke podnio upravnu tužbu, u okviru koje je upućen predmetni zahtjev za prethodnu odluku.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 5 Prije donošenja presude, sud koji je uputio zahtjev saslušao je stranke o mogućnosti postavljanja prethodnog pitanja Sudu Europske unije. Tužitelj se nije očitovao o tome, a tuženik, Subdelegación del Gobierno, protivi se tome navodeći da je riječ o već riješenom pitanju.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

UREĐENJE U ŠPANJOLSKOM PRAVU

- 6 Članak 32. Organskog zakona 4/2000 utvrđuje se da pravo na dugotrajni boravak imaju osobe koje su u Španjolskoj neprekidno imale dozvolu privremenog boravka pet godina i koje ispunjavaju zakonom utvrđene uvjete. Člankom 149. stavkom 2. točkom (f) Kraljevske uredbe 557/2011 pak se utvrđuje da zahtjevu za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem treba priložiti potvrdu iz kaznene evidencije koja ne smije sadržavati osude zbog kaznenih djela predviđenih u španjolskom pravnom poretku.

RAZLIKA IZMEĐU SUDSKE PRAKSE I PRESUDE TRIBUNALA SUPREMO (VRHOVNI SUD) OD 5. SRPNJA 2018. (1150/2018)

- 7 Španjolski sudovi proturječno su tumačili propis naveden u prethodnim točkama. U biti su izložena četiri proturječna stajališta: stajalište mehaničke prirode, prema kojem se izdavanje dozvole jednostavno odbija ako postoji ranija kaznena osuda; stajalište na temelju ocjene, koje pretpostavlja pojedinačno ispitivanje situacije dotične osobe, što podrazumijeva ocjenu djela i osuda koje se na nju odnose s ciljem utvrđivanja predstavljaju li, u trenutku izdavanja dozvole, stvarnu, postojeću i dovoljno ozbiljnu prijetnju koja bi mogla utjecati na temeljni interes društva; a drugi su smatrali da je nepotrebno ispitati ranije kaznene osude podnositelja zahtjeva jer su smatrali da to nije uvjet za izdavanje dozvole.
- 8 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) u presudi 1150/2018 od 5. srpnja 2018. očitovao se o tom pitanju i presudio da samo postojanje određene ranije kaznene presude bezuvjetno dovodi do odbijanja zahtjeva za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.
- 9 Navedeni je sud smatrao da se na temelju činjenice da se člankom 149. stavkom 2. točkom (f) Kraljevske uredbe 557/2011 zahtijeva podnošenje potvrde iz kaznene evidencije u kojima su navedene osude zbog kaznenih djela predviđenih u španjolskom pravnom poretku utvrđuje zahtjev za nepostojanjem ranije kaznene osude. Presudio je da nije dosljedno da se za izdavanje dozvole privremenog boravka zahtijeva nepostojanje ranije kaznene osude a da za dobivanje povoljnijeg statusa takav zahtjev nije odlučujući. Također je smatrao da to tumačenje nije protivno Direktivi 2003/109 te je zaključio da državljani trećih zemalja koji žele steći i zadržati status osobe s dugotrajnim boravištem ne smiju predstavljati prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti, a to su slučajevi u koje se može uključiti postojanje ranije kaznene osude. Navedeni je sud napomenuo, na temelju sudske prakse Tribunala Constitucional (Ustavni sud) i teksta odredbi o protjerivanju osoba s dugotrajnim boravištem, da, iako u potonjem slučaju treba uzeti u obzir niz okolnosti, takva se ocjena izričito ne nalaže u slučaju izdavanja dozvole dugotrajnog boravka, te je naveo da je predviđena veća strogost u pogledu zahtjeva i uvjeta potrebnih za dobivanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem nego za protjerivanje stranca koji već ima takav status.

RAZMATRANJA SUDA KOJI JE UPUTIO ZAHTJEV

- 10 Sud koji je uputio zahtjev smatra da postoji očita neusklađenost između Direktive 2003/109 i španjolskog propisa, koja je došla do izražaja u okviru tumačenja tog propisa koje je Tribunal Supremo (Vrhovni sud) proveo u prethodno navedenoj presudi 1150/2018.
- 11 Taj sud navodi da presuda Tribunala Supremo (Vrhovni sud) 1150/2018 dodjeljuje pojačanu zaštitu osobama s dugotrajnim boravkom, ali ne i podnositeljima zahtjeva za takvo boravak, ne uzimajući u obzir to da glavni kriterij za dodjelu statusa osobe s dugotrajnim boravkom treba biti boravak, kao

što je to navedeno u uvodnoj izjavi 6. Direktive 2003/109. Iako članka 6. te direktive uređuje mogućnost odbijanja navedenog statusa zbog javnog poretka ili javne sigurnosti, u njemu je također navedeno da u tu svrhu država članica uzima u obzir ozbiljnost ili vrstu kaznenog djela protiv javnog poretka ili javne sigurnosti ili opasnost koju dotična osoba predstavlja, istodobno uzimajući u obzir trajanje boravka i postojanje veza sa zemljom boravišta.

- 12 Međutim, tumačenje Tribunala Supremo (Vrhovni sud) ne uzima u obzir nadređenost koju Direktiva daje činjenici boravka i utvrđuje isključujući kriterij: stoga bilo kakva ranija kaznena osuda, za teže lakše ili lako kazneno djelo, a da se pritom ne ocjenjuju ostale osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, kao što to zahtjeva članak 6. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2003/109, obvezuje na odbijanje zahtjeva za dodjelu statusa osobe s dugotrajnim boravkom.
- 13 Stoga sud koji je uputio zahtjev smatra da, ako se primjeni državni propis u skladu s kojim tumačenje iz presude 1150/2018 Tribunala Supremo, ne može se ni na koji način ocijeniti osobna i profesionalna situacija i podnositelja zahtjeva, ni stadij izvršenja kazne (odgođeno izvršenje ili ukinuta kazna), ni počinjeno djelo, ni ostale okolnosti, dok ne nastupi rehabilitacija.

RADNI DOKUMENT